

B

345-

348.

מכתב

717

תור

תורה

1824

מכתב

717

תור

תורה

1824

מכתב

717

תור

תורה

1824

מכתב

717

תור

תורה

1824

מכתב

717

תור

תורה

1824

מכתב

717

תור

תורה

1824

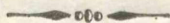
KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 345-8.

מעיל קינ"ה

מעיל עטת יוסף לכבוד קדוש יהי נכחו האל
הלא הוא

כוספד על ישראל לבית קוניאן יסנו גמח השמים
מנע עדת ישראל להקטיר קטרת. ישרו נאץ הלולים
מתלמודו עבדו יוסף לנכס קדרנת יום נפשו הנלכת
מפאדובה עיר ותומה לאנשים קדושים יפארנו נסמתו
הטסורה:

ברייגיו

בשנת אל ישראל הוא כותן עז לפ"ק.

Presso la Società :

חזון הישיבה

למעלת ישראל בר מרדכי

שבתו על כסא ממלכתו
עת כי נקרא למקום בית אל
ויאסור יוסף מחברותו
ויעל לקברת ישראל:

חזון הישיבה

למנוח נשמתו רבי מרדכי בן יוסף

Presso la Società

ה ק ד מ ה

קול שאזן מעיר קול בכי וקול נעקה עשיר נרס כפגשו עול
 ימים נוקן כתנו קולם אשר כים יהמה קול אס'ון וקול
 במ'אס קול אב'דן וקול כ'לה (בשכת מנת המלך חנגיהור)
 יחד כלס בבכי יבאו לספור לז'רה ולבכנתה. אני מה היה
 לנו! רפו ידונו צרה החזיקתנו חיל כיולדה. כפלה עטרת
 ראשנו טרף טרף מעיני כל חי לפני כל קהל עדת בכי
 ישראל לנבס דקס כשרין פור כתן לאבינוכס נחרפה לא
 כסא על קרובו כי דקס עשה יושב בסת'ר תחכמוני (מתן בסתר
 יכפה אף סוד ה' ליריאינו) דובר דקנת נמגיד מיסרים הלא
 זה ה'נ'ד מנ'סל כמס'חר ישראל הכקרא חנגיה חי קוניאן
 זנ'קל הכ'מ: ניקח ה' אלדים את האדם ויניחהו בגן עדן

(הכה מית"תו) כליל שבת קדש שבת משנה לכנו . אני
 לנו כי פכה היום כי ימנו כללי ערב אשר כתכת בד קדש
 ילבש . הלילה ההוא יקחהו אוכל מרורת פתנים בקרבנו . א יחד
 בימי שנה אשר גדע בחרי אף כל קרן ישראל הטיב אהור
 ימינו מפני אויב (לפ"ק) במספר ירחים א יבא המדש הזה
 לא תאר לו נלא הדר קול ה' באדר אל תבוא רננה בו כי
 הפול פו"ר הוא הגורל אשר עלה עלינו יעמד חיי לפני ה'
 נהאלדים יעכנו ב

קול
 קול מהיכל מפני חרב היננה . כי מומיו מן המקדש המה
 ינבאים מקול מחצנים בין משאבים בפרוע פרענת
 ביישראל בהתכרב עם יעבוד את ה' בשמחה נכטוב לכב
 יאמר כל ישראל ככה פני ה' בבית הכנסת הגדולה של
 ק"ק אשכנזים כרב אנכים נאמיז כח לא יורא מרבנות עם
 אשר סביב סתו עלינו : ניהי בשנת עשרים נשל"ט שנה לה'לך
 מנו"אן אני הכי הוא נאני בתנך הבאים (ניבא גם סק"טן
 בתוכם) אראה ברעתי יום הלקח אדוני מעל ראשי גדול
 העצה נרב העליליה אשר עיניו פקוחות על התורה ועל
 העבודה עד יום נכעו מן המחנה עמק הבכא מורי נרבי
 בכל לכנו בכל כפשו נבכל מאדנו (וישראל אהב את יוסף)
 מינס אב"א לאור עולם עד יום אשר יב"א ישראל את

המנחה בכלי טהור בית ה' מנחת מרח"טת קרבנו סלת בלולה
 במזנות ומעשים טובים אונר כל כלי חמדה: אוי לנו כי
 טרדנו! הכדיק אבד נאין איס סס על לב. על זאת תאכל
 הארץ וקדרו השמים ממעל אוי לנו על סברנו נחלה מכתנו!
 מי יעמד לנו לדרוש את תורת ה' לסקוד על דלתותיה יום
 יום לשמור מזונות פתחיה. אם כנסר העיר קנו. נילך לדרוש
 את ה' כשמע מהיכלו קול.

קול ה' משלם גמול לאוניבינו הנה יד ה' הניה כי מפני הרעם
 באסף הכדיק עונותינו עברו ראשנו כמשא כבד יכבדו
 ממנו נשארנו כיתומים נאין אב. על אלה ועל אלה אוי
 נכה כסם עגור כן אנפנף אבה כיננה אל הלקח ארון
 האלדים. אָנִי הנבר ראה עני נהפך לבי בקרבי כי רחם
 ממני מנחם משיב נפשי נא"לי כס"ע רנ"עה נהוא מפ"כק.
 אוי אוי רכב ישראל אוי סופר אוי סנקל אוי סופר את
 המגדלים על ספר תורת האלדים. דרוש דרוש בדרנ"סים לכל
 חפניהם מתנקים מדבם נפת צופים: רוז לי רוז לי אוי לי! ה'
 נהו רוח קדים בארץ פאדובה נשא את הארבה חמת מלך מלאכי
 מנת ירונג נלא יינעו ולכן נלא ייעפנו להסיר מארננו חבנלת
 הסרון שושנס בין החוחים ולכטעה בעדן גן ארים נשכס א בית
 אביה כנענריה מלחם אביה תאכל ממנד שמים מטל נלא תבנא

לראות ולהסקיף ממרום קדמה באשר יונד הקנה בזוהר עין
 במר בובה ולב ישמח,, בכלע את הקדש ל תקרב הלום!
 באשר שמענו בן ראינו כסו פניה חרנלים המה אנשים לא
 ידעו הכין בלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו נילכו אחרי
 ההכל ניהכלנו: על כן הרמותי קולי נאקרא: מי יתן ראשי
 מים נעימי מקור דמעה נאבכה ינמס נילכה על כל אבדה
 נתשאני רוח הקיפה נאשמע אחרי קורא:

(Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

א

אִשְׁפוּךְ שִׁיחִי עִם מַר רוּחִי
מוֹסֵר לְקַחִי קָצֵר מִסֵּעַ
אָבֵן סִלְעִי עֲזָרִי רוּעִי
קָרָן יִשְׁעִי אֵל עַל גִּסְעַי
מִחֲמַד עֵינַי אוֹצֵר בְּטַנִּי
גִּפְנֵי גִבִּי אֵיכָה יִשְׁסַע!
אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
אֵיכָה כָּבָה נֵר יִשְׂרָאֵל!

ב

עַד הוֹמָיָה אוֹיָה אוֹיָה!
חַי חַנּוּנִיָּה מוֹרֵי רַבִּי
הוֹד מִשְׁגָּבִי נִשְׁבַּר לְבִי
קִרְבִּי דוֹאֵג בְּכַפִּיר שׂוֹאֵג
כִּי הוּא נוֹהֵג כְּצֹאֵן יוֹסֵף
אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
אֵיכָה כָּבָה נֵר יִשְׂרָאֵל!

ג

לְבִי צָלַל לְבִי חָלַל
 עַל הַשָּׁלַל עַרְשֵׁי אֲמֹסָה
 רֵאשֵׁי רֵאשֵׁי יֵצֵא חֶפְשֵׁי
 מָרָה נִפְשֵׁי עַל סוּר מַחֲסָה
 בְּדַבַּר הַצּוֹר רוּחֵי עֲצוֹר
 נִקְלַע הַצּוֹר מֵעַל כֶּסֶף
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רֶבֶה!
 אֵיכָה בָבֶה נֵר יִשְׂרָאֵל!

ד

הִילַל הִילַל יוֹנֵק עוֹלַל
 יוֹמָם וְלַיִל עַל מוֹת מִשְׁכִּיל
 יָקֹן וְיָשֵׁב יִשְׁרוּ הַיָּשֵׁב
 מְרוֹם יִשָּׁב כִּי לֹא יָכִיל
 כָּל הַיָּמִים לְבוֹ תָמִים
 שׁוֹנֵא קָמִים שׁוֹנֵא רָכִיל
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רֶבֶה!
 אֵיכָה בָבֶה נֵר יִשְׂרָאֵל!

קול לא יסף חורב בסף
 האל אסף פרח שרון
 ריחו טובב עמים חובב
 יושר דובב דעת בשרון
 נושא אפור ספור יספור
 חיו יקפור על שברון
 איכה נשבה מעיר רבה!
 איכה בבה נר ישראל!

עלה עשן מן הכבשן
 על השושן החישך שבתו
 גבר מסוה על לב דוה
 חסר מקוה אל משפחתו
 מהר קצו יצא יצוא
 נוגה ארצו יום בוא עתו
 איכה נשבה מעיר רבה!
 איכה בבה נר ישראל!

ז

עיני תבכה כפי אכה
 לבי נדכה על כליון
 עלה אל אר פודה גואל
 אר דל שואל תומך רפיון
 אויה נבדל! מבצר מגדל
 מעוז לדל מעוז אביון
 איכה נשבה מעיר רבה!
 איכה כבה נר ישראל!

ח

עמו בדר עזב הירד!
 איכה שדר שמן תורקן
 נשבר מטה מדרך חוטא
 אורה עוטה נוגה ברק
 כפי אפרוש על מות הראש
 דגן תירוש עלי זרק
 איכה נשבה מעיר רבה!
 איכה כבה נר ישראל!

אִישׁ הַלְזָה חָכָם חוֹזָה
 צָדֵק מוֹה מִסִּיר רוֹזֵן
 אֵל כָּל דּוֹרֵשׁ כִּי יוֹרֵשׁ
 יְדוּ פוֹרֵשׁ לֶחֶם מְזוֹן
 עֲנִי בָסָה בְּבִלִי מָסָה
 לֹא בְמִנוּסָה וּבַחֲפִזּוֹן
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מְעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָבָה נֵר יִשְׂרָאֵל!

הֵה אֶת־אוֹנֵן! עַת אֶת־בוֹנֵן!
 עַל אִישׁ חוֹנֵן חוֹמַל דְּלִים
 אֵיה קוֹבֵץ צֵאן מִמְרִבֵּץ
 מִבֵּית יַעֲבֵץ בְּמִשְׁכְּבֵילִים?
 אֵיה חוֹפֵר נֶפֶשׁ כּוֹפֵר?
 אֵיה סוֹפֵר הַמְגִדְלִים?
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מְעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָבָה נֵר יִשְׂרָאֵל!

י"א

מַעֲיֵן גַּנִּים לְאֲבוֹנִים
 עַל לֵב בָּנִים לֹא שָׁב רִיקָם
 עִם מוֹר וּדְבָשׁ צָרְיוֹ חֲבֹשׁ
 כִּי לֹא לְבֹשׁ בְּגֵדֵי נֶקֶם
 אֹיֵי עַל שִׁבְרֵי! גְּרוֹל צִירֵי
 עַל אֲדִירֵי הָאוֹרֵב קָם
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רְבָה!
 אֵיכָה כָּבָה נַר יִשְׂרָאֵל!

י"ב

הָהָה שִׁמְמוֹן! הָעַם אֶלְמוֹן
 פָּלַח רְמוֹן בֵּית אֵל עוֹלָה
 יוֹם יוֹם עֲמַל הָאִישׁ חוֹמֵר
 חֶסֶד גּוֹמֵל מִצּוֹת מָלֵא
 אֹיָה נִסְפָּה חָכָם צוֹפָה
 כְּמַעַט רוֹפֵא אֵל לֵב חוֹלָה
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רְבָה!
 אֵיכָה כָּבָה נַר יִשְׂרָאֵל!

עַל הַמָּטָה רֵאשׁוּ נָטָה
 חָרַב לֹטָה אַחַר כְּתָלוּ
 רוּפֵא יַעֲזוֹר יִרִיק יְבוֹזֹר
 אֶךְ הַמְּזוֹר לְשׂוֹא אֶצְלוּ
 חָלְיוֹ עָמַד בְּדָם נִצְמַד
 לְרִיק יָמַד כּוֹבֵד חָבְלוּ
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מִעִיר רָבָה!
 אֵיכָה בָבָה נַר יִשְׂרָאֵל!

דַּעַתּוֹ שָׁמַר וַיִּתְמַרְמֹר
 צָרַח קוֹל מֵר חָלְיוֹ נָטַל
 אַחַר שׁוּבוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹ
 אֶת מִכְאוּבוֹ עַל חֵיק יוֹטַל
 נִרְפָּה כְּחוֹ עֶזְב אָרְחוֹ
 נִפְרַד רוּחוֹ בֵּין אֲגָלֵי טַל
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מִעִיר רָבָה!
 אֵיכָה בָבָה נַר יִשְׂרָאֵל!

שוּנָא רִיבוֹת אוֹהֵב טוֹבוֹת
 אִישׁ מִכְאוּבוֹת כָּלָה גִפּוֹ
 הָהָ לֹא יִיעַף מוֹעֵף בִּיעַף!
 הָאֵל זַעַף חָרָה אִפּוֹ
 לָקַח אֲדוֹן הַפְּקִדוֹן
 נָטָה כִּירוֹן נָגַע עַד פֹּה
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָבָה נִרַיֶּשׁ אֵל!

גְּדוֹל גִּזְקִי נִשְׁבָּה חֶלְקִי
 אֵין עוֹד נְקִי לְבוּשׁ מִנִּישׁ
 מֵעֵלָה קְדָרוֹת מִטָּה שְׁחָרוֹת
 אֶבֶל חָרוֹת עַל עֲמוּד נִישׁ
 בּוֹשָׁה חֲכָמָה בִּינָה עֲצָמָה
 עוֹטָה שְׁלָמָה גּוֹעַ יוֹם נִישׁ
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָבָה נִרַיֶּשׁ אֵל!

	נֶפֶשׁ קוֹנָה	לֹאֵל קָנָא
גִּבֹר חֶסְדוֹ	אֶל שְׂוֵא בּוֹנָה	
	לִבָּב אֲמִיץ	יֵשֶׁר חוֹמִיץ
תַּחַת יָדוֹ	חֲכָמָה קוֹמִץ	
	אָפֶס בְּצִיר	יְבִישׁ חֲצִיר
מִתְלַמְּדוֹ	אָבֵד קָצִיר	
	מַעִיר רַבָּה!	אֵיכָה נִשְׁבָּה
נֵר יִשְׂרָאֵל!	אֵיכָה כָּבָה	

	מְכַל מִדּוֹת	עֵשֶׂר יְדוֹת
עַל עֲנִינָיו	הֵן מְגִידוֹת	
	קָבוֹר קָבֵר	עִם לֵב נִשְׁבָּר
נִשְׂא פָנָיו	אֶל הַמְדַבֵּר	
	מִפְרִיד נִרְגָן	הַלֵּךְ אֶל גֵּן
חֶסֶד עֲנָיו	אוֹצֵר דָּגָן	
	מַעִיר רַבָּה!	אֵיכָה נִשְׁבָּה
נֵר יִשְׂרָאֵל!	אֵיכָה כָּבָה	

י"ט

קול כָּל נְדָרֵי אֵל אֵל בּוֹרֵא
 נָתַן מוֹרָה לֵיד בְּפוֹרִים
 רוּחוֹ נָטַל מוֹסֵף הַטָּל
 חָנוּ הוֹטַל מִבֵּין עֲבָרִים
 נוֹפֶת צוֹפִים מִי מוֹסָפִים
 הֵם נִכְסָפִים כִּסְפִירִים
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה כָּבֵה נֵר יִשְׂרָאֵל!

כ

יוֹם רֵאשִׁי שָׁנָה שִׁחֲרִית עֲנָה
 תִּבְנִית יוֹנָה לְדָבִיר הַלֵּךְ
 גַּם בָּעֵשׂוֹר הִרְאָה מִיִּשׂוֹר
 בָּגַד יִקְשׁוֹר כְּדָמוֹת מַלְאָךְ
 בֵּרֶךְ מִשְׁרָה שְׂמֵחַת תּוֹרָה
 עַל בֵּית זְמָרָה קוֹלוֹ מֶלֶךְ
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה כָּבֵה נֵר יִשְׂרָאֵל!

כ"א

מקל שִׁקְדַּד מְדַרְשׁ שׁוֹקֵד
 רִשָּׁע פּוֹקֵד סוֹרֵר מוֹרֵה
 צְנֻצָּנֶת מִן לְכֹל מִשְׁמָן
 בּוֹץ אֲרָגְמָן מִשְׂכִּיל מוֹרֵה
 אֵיכָה פֶטֶר חֲכָמָה נֶעְטֵר !
 גִּישָׁם מָטֵר מְלָקוֹשׁ מוֹרֵה
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רַבָּה !
 אֵיכָה כָּבֵה גֵּר יִשְׂרָאֵל !

כ"ב

שִׁמְשׁ קָדַר יוֹם יֵשֵׁשׁ אֲדַר
 אִוְרוֹ נֶעְדַר מְמַדְרָשׁוֹ
 שׁוֹמֵר הַסּוּד שֵׁעַר הַיְסוּד
 מִרְעַ וְשׁוֹד פָּדָה נַפְשׁוֹ
 נִכּוֹן לְבוֹ רֵאשׁוֹ קָרְבוֹ
 אָרְכוֹ רָחְבוֹ נוֹפוֹ שְׂרָפוֹ
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רַבָּה !
 אֵיכָה כָּבֵה גֵּר יִשְׂרָאֵל !

כ"ג

הִנֵּה לַמָּס עַל לֹא חָמֵס
 הָיָה מְרָמֵס בִּיאֹר נִרְפֵּשׁ
 אוֹהֵב דּוֹדִים גַּם תִּלְמִידִים
 מִבֵּין זָרִים הֵן רַפְּפֵי־שׁ
 צְדִיק אֲבָד לַיַּל הַשַּׁבָּת
 מְשׁוֹשׁ שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָּבֶל נֵר יִשְׂרָאֵל!

כ"ד

אֲנִשֵּׁי עַמִּי סִפְרוּ עַמִּי
 וְרֵאוּ בְרַמִּי מִקַּנְת צוּדָה
 עָלָה נְשִׁמִּיר מֵרֵאשׁ אָמִיר
 הָיָה עַמִּיר דּוֹמֵן שָׂדֶה
 בָּסָה סִלּוֹן אֶת הַמְּלֹן
 עַל הַקְּלוֹן הָהָ אֲדָדָה!
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מֵעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה בָּבֶל נֵר יִשְׂרָאֵל!

ב"ה

לְשֵׁם חַמְדָּה יְדוּ הָרָה
 אֶל הָעֵרָה הוֹלֵךְ תָּמִים
 נֶחֱשֵׁב צָמִיד אֶל לֵב תִּלְמִיד
 פָּנָיו תָּמִיד לֹא גֹזְעָמִים
 סָבַל רָעוֹת אוֹהֵב דַּעוֹת
 גַּם מְגַרְעוֹת נֶגְדַת קָמִים
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה כָּבֵה נֵר יִשְׂרָאֵל!

ב"ו

אֵיכָה הוּוֹה בְּמִקוֹם חֲדוּת!
 אֵיכָה דָּוָה זָנַח עִירוֹ!
 אֵיכָה שִׁשּׁוֹן נֶהֱפַךְ אֶסּוֹן!
 אֵיכָה חֶסֶן שָׁמַח צָרוֹ!
 אֵיכָה שְׂמִיחָה שָׁבָה שְׂכִיחָה!
 אֵיכָה שְׂפָחָה תִּפְקוֹד קִבְרוֹ!
 אֵיכָה נִשְׁבָּה מַעִיר רַבָּה!
 אֵיכָה כָּבֵה נֵר יִשְׂרָאֵל!

כ"ז

אֵלֵי אֵלֵי גְּדוֹל חֶבְלֵי
 אוֹי לִי אוֹי לִי מִבֵּין שָׂדֵי
 צָעַק צָעַק וּבְמַר זַעַק
 עַת כִּי גִזַּעַק תַּחַת שָׂדֵי
 כִּכְפִיר אֲרִיָּה אֵל מוֹל אֶהְיֶה
 יָקוּם יַחֲיֶה לִפְנֵי שָׂדֵי
 הִנֵּה יוֹם בָּא אֵל עֵיר רַבָּה
 יֵאִיר קִרְבָּה נֵר יִשְׂרָאֵל:

כ"ח

חֵי חֵי יוֹרֵה מִן הַשָּׂדֶה
 עַת בּוֹא פוֹרֵה עַת בּוֹא יִנּוֹן
 הָאֵל כְּבִיר הוּא הַמְּשֻׁבֵּר
 חֲסָדוֹ יִגְבִּיר יִצִּיל גְּנוֹן
 כָּל אִישׁ יִשְׁיֵר חוֹטֵא יִישֵׁר
 רֵשׁ אוֹ עֹשֵׂי־שֵׁר יֶהְיֶה מְנוֹן
 הִנֵּה יוֹם בָּא אֵל עֵיר רַבָּה
 יֵאִיר קִרְבָּה נֵר יִשְׂרָאֵל:

יבִיא חֶפֶה מִפֶּן נִחְפָּה
 וּמֵעִיל קִינָה יִסִּיר חֶרְפָּה
 גּוֹי מִרְחֹק יִרוּץ לִשְׁחֹק
 פִּיז לְבָלִי חֹק יִתֵּן רִנָּה
 מִסֵּפֶד יִבְרַח אֹרֹן יִזְרַח
 בְּשׁוֹשָׁנָה יִצִּיץ יִפְרַח
 הֵנָּה יוֹם בָּא אֵל עִיר רַבָּה
 יֵאִיר קִרְבָּה גַּר יִשְׂרָאֵל:

ל

כְּשֵׁמוֹ בֶּן הוּא כָּלֶם רָאוּ
 הוֹדוּ יִשְׂאוּ קֶרֶב עֲמוֹ
 יִהְיֶה אֹרֹן עַל שִׁפְרִירוֹ
 יִצִּיץ גְּזֹרֹ מִטּוֹב טַעֲמוֹ
 בֵּין צַדִּיקִים דָּגְלוּ יָקִים
 בֵּין מַמְתַּקִּים יִהְיֶה לַחֲמוֹ
 הֵנָּה יוֹם בָּא אֵל עִיר רַבָּה
 יֵאִיר קִרְבָּה גַּר יִשְׂרָאֵל:

ל"א

יִלְבַּשׁ עֲדָיו תּוֹאֵר יָפִיו
 יֹאכַל פְּרִי אֹר כִּי יִהְיֶה
 יָנוּם אָבְלוּ שְׂמֵחָה אֶצְלוּ
 יָבֹא נְשִׁילָה יִבְנֶה הָרְאֵל
 אִזְ כָּל גְּלִיל יִשָּׂא חֲלִיל
 עוֹלָה בְּלִיר אֶל מְקַדֵּשׁ אֵל
 הִיגָה יוֹם בָּא אֶל עִיר רַבָּה
 יָאִיר קִרְבָּה גַּר יִשְׂרָאֵל:

כל החרוזות על ארבעת רבעיהן הן הנס ל"א וסימנן
 א"ל ישראל

כשנת ה"וא נ"תן ע"ז לפ"ג:

נימוקים

(בהקדמה) מינס אבא לאור עולם עד ינס אשר יביא „
 ר"ל משנה רביעית שהתחלתי ללמוד עמו כמספר

אב"א עד שנת כ"ג כמנין יבי"א אשר אנכי חי הינס :
 (חרוזה ה') נשא אפנד „ הסהנים הנגשים אל אדוני הס
 כדיוי אנהכי נשמרי מזנתינו :

(חרוזה י') איס ספד המנדלים „ סס רמו כי הנא היה
 סופר בבה"כ אשכנזים :

(חרוזה יא) על לב בניס „ רמו שהיה מלמד התינוקות
 לעשות כונ"ס למלאכת השמים :

(חרוזה יב) כמעט רפא „ הן אמת נכון הדבר לספר
 בבקיאנתו בהרבה ענינים ממלאכת הרפואה :

(חרוזה יד) על ח"ק יוטל „ כל רמו אשר הוא חי
 ישראל קוניאן אשר כאסף אל עמו בשנת
 כ"ס כמנין יוטל : וכן בלה בגד אשר בהקדמה . בלה אשר
 בחרנו ס"ג . הלך בחרנו י"ח כלס גומטריא כ"ס כמספר ימי
 סני חיוני : וגם על חיק יוטל פירושנו כי חלנו אשר מת בג
 סיה טמנין בחיק :

(חרוזה יח) לב נישבר בימטריא תקפ"ד שנת מיתתו :
 חסיד עניו „ ניהי כן ענו מכל האדם גס
 בעת חלה את חלנו נינו לאשר על ביתו אנהכי נידודי כמ"ר
 מ"ס גירונדי לפני מנתו לאמר : כה תאמר ליוסף : „ בכל
 „ המקום אשר תזכיר את שמי במי שבירך או בהשכבה לא
 „ ישמע על פיך טעלת החכם או החבר כי לא כסיתי

„ באלה רק יודע אחי את ערכי נבזה נחלל אימים. ויקרא
 „ סמו לכד בלי יקר תפארת גדולה: נאככי מצנה אותך
 „ לשמור לעשות את כל מצותי: אמור לפני כל קהל עדתנו
 „ אל תחגרו שקיס אל תספדו אל תילילו כי קטרת תועבה
 „ היא לי ויראו יִשְׁבְּאֵי נִיבֹשׁוּ (לפ"ק) כי לא לפני חנף
 „ יבוא: „

(חרוזה יש ר"ד) נהתניתי תינו על התפלגות היותר חשובות
 אשר התפלל לפני ה' אלדוני. נמלת מישור

רומות שכל יום הכפורים רבנו עמדה במישור נוזה"ר עשה
 לתיב"ה ומוי שבירך למלך בלי ל ס"ת אשר הרים נעים זמירות
 ישראל. ועל בית זמרה קולנו מלך „ בא לבאר שהיה שליח
 כבד קבוע בב"ה הכ"ל:

(חרוזה בה) מלכד הפטט רמ"ז הרנ"מו על האר"ם גם
 לטבעתו המיוחדת והממוגלת אשר על ידו

מלשם חמרה:

(חרוזה ל) כסמו כן הוא „ ישראל „ ישר עם אל:

